

سرآغاز یهودی ستیزی آدولف هیتلر

۹ اردیبهشت ۱۴۰۰ ساعت ۱۳:۲۷

آغاز یهودی ستیزی هیتلر، فارغ از ریشه‌های آن، به عقیده براکل به سال‌ها پیش از سیاستمدار شدن او بازمی‌گردد؛ یعنی در ایام اقامتش در وین بین سال‌های ۱۹۰۹ تا ۱۹۱۳. این انزجار اما درست در همان زمانی اوج گرفت که آلمانی‌ها انگشت اتهام شکست‌های پی‌درپی‌شان را در جنگ اول جهانی به سوی یهودیان نشانه رفتند.

با استناد به نوشته‌های آدولف هیتلر رهبر آلمان نازی در کتاب نبرد من، یهودیان به عنوان دشمن شماره یک تمدن نوین آلمان به رهبری هیتلر معرفی شدند. با بررسی پیشینه رباخواری یهودیان در جامعه آلمان و پیدایش گرایش یهودی ستیزی در جامعه اروپا و به ویژه آلمان به خوبی می‌توان دریافت که یهودی ستیزی هیتلر از کجا نشأت می‌گرفت؟ او در واقع محصول همین فرایند بود؛ فرایندی که از مصلوب شدن مسیح آغاز شد و رفته رفته در اروپا ریشه دواند. آغاز یهودی ستیزی هیتلر، فارغ از ریشه‌های آن، به عقیده براکل به سال‌ها پیش از سیاستمدار شدن او بازمی‌گردد؛ یعنی در ایام اقامتش در وین بین سال‌های ۱۹۰۹ تا ۱۹۱۳. این انزجار اما درست در همان زمانی اوج گرفت که آلمانی‌ها انگشت اتهام شکست‌های پی‌درپی‌شان را در جنگ اول جهانی به سوی یهودیان نشانه رفتند. «او به عنوان رزمنده داوطلب در ارتش آلمان در جنگ جهانی شرکت کرده بود و پس از شکست آلمان در جنگ و به ویژه پس از تجربه‌های روان‌گرای انقلاب نوامبر... مانند بسیاری از سرخوردگان یهودیان را مقصر یافته بود...» استدلال او نیز در اثبات این مدعا مثل باقی همکیشان‌های بی‌اساس بود و ریشه در همان باور پارانوایی داشت که هر امر بدی را به یهودیان نسبت می‌داد. به هر روی اما همین جرقه برای روشن شدن آتش یهودی ستیزی هیتلر که سال‌ها بعد دامان یهودیان آلمان را گرفت، کافی بود. هیتلر از همان سال ۱۹۲۵ در جملات پایانی کتاب «نبرد من» این گرا را داده بود که روزی علیه این قوم نگون‌بخت به پا خواهد خاست: «اگر در آغاز و در جریان جنگ یک دفعه دوازده یا پانزده هزار از این جهودهای فاسدکننده ملت را زیر گاز سمی می‌گرفتند، یعنی همان بلایی که در میدان‌های نبرد بر سر صدها نفر از بهترین کارگران آلمانی‌مان از همه قشرها و حرفه‌ها می‌آمد، آنگاه میلیون‌ها قربانی جبهه‌ها بیهوده نمی‌ماند. بلکه برعکس اگر دوازده هزار آدم رذل به موقع از میان می‌رفتند شاید زندگی یک میلیون آدم حسابی آلمانی که برای آینده ارزشمند بودند نجات می‌یافت...»

منبع: الکساندر براکل، هولوکاست پیگرد و کشتار یهودیان، ترجمه مهدی تدینی، تهران، نشر ثالث، چاپ اول، ۱۳۹۶، ص ۱۶۰

